

Avondgebed Woensdag 31 maart Oosterkerk Sneek, aanvang 19.30 uur

Voorganger : ds. Fedde Welbedacht
Organist : Bob van der Linde
Zang : Sylvia Zijlstra - Anne Visser – Anke Steenstra
Lector : Clasiën Weemhoff
Koster : Inge van Schuijlenburg
Beamer : Age Meijer
Beeld : Harm Jan Bouwers

Orgelspel

De kaarsen worden aangestoken

Voorganger: Wie woont in de hoede van de Eeuwige
Gemeente: **overnacht in de schaduw van de Machtige**
Voorganger: Bij nacht en ontij heb je niets te vrezen
Gemeente: **Hij is een schild, een muur om je heen**

Psalmgebed: Psalm 42: 3, 4, 5 (gelezen)

3

Hart onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.
Eens verschijn ik voor de Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer.
Hij mijn God, Hij heeft mijn leven
dikwijls aan de dood ontheven.

4

Zie, gekerkerd in verlangen,
balling ver van waar Gij woont,
houden bergen mij gevangen,
waar uw heerlijkheid niet troont.
Watervloed roept watervloed.
Aller diepten euvelmoed
heeft mij met geweld bedolven:
al uw baren, al uw golven!

5

Laat zijn trouw de dag verblijden
en zijn lied de duisternis.
Tot Hem roep ik in mijn lijden,
die de God mijns levens is:
Vaste grond van mijn bestaan,
waarom ziet Gij mij niet aan?
Moet ik onder 's vijands slagen
thans dit somber rouwkleed dragen?

Inleiding op de lezingen

Lezing: Prediker 11

Gedenk je schepper in je jeugd

11¹Werp je brood uit over het water, want je vindt het later weer terug. ²Bewaar je brood in zeven delen, zelfs in acht, want je weet niet welke ramp de aarde treffen zal. ³Wanneer de wolken vol zijn, gieten ze hun regen uit over de aarde. Naar welke kant een boom ook valt, naar het noorden of het zuiden, hij blijft liggen op de plaats waar hij valt. ⁴Wie altijd op de wind let, komt nooit aan zaaien toe; wie altijd naar de wolken kijkt, komt nooit aan maaien toe. ⁵Je kent de wegen van de wind niet, je kent het kind dat in de moederschoot groeit niet, zo ken je ook de daden niet van God, die alles maakt. ⁶Zaai van de morgen tot de avond. Laat je hand niet rusten, want je weet niet of het zaad de ene of de andere, of elke keer ontkiemen zal. ⁷Het licht is een genot. Wat een weldaad voor de ogen om de zon te zien! ⁸Wanneer een mens lang leeft, laat hij dan van elke dag genieten en bedenken dat de dagen van de duisternis ontelbaar zullen zijn. De toekomst is niets dan leegte. ⁹Geniet dus, beste vriend, van je jonge jaren, haal je hart op aan de dagen van je jeugd. Volg de wegen die je hart wil gaan, gun je ogen wat ze wensen. En onthoud bij alles wat je doet dat God je aan zijn oordeel onderwerpt. ¹⁰Belast je hart niet met verdriet en houd je lichaam vrij van kwalen, want je jeugd en jonge jaren zijn al snel voorbij.

Lied 720

1

Alleen te leven om te zwoegen,
te zuchten voor de dag begint,
gedreven door een heilig moeten,
het is als najagen van wind.

3

Alleen te leven om te tellen
wat je vandaag of morgen wint,
maar niets kan je tevredenstellen,
het is als najagen van wind

5

Geniet het leven als een gave.
Geen mens weet wat hij morgen vindt,
dus werp je brood uit op het water
en let niet altijd op de wind.

2

Alleen te leven om te weten,
terwijl je nooit het antwoord vindt.
Gods daden zijn niet na te meten:
ook dit is najagen van wind.

4

Alleen te leven om te dragen
en nooit weer worden als een kind,
altijd jezelf maar overvragen,
ook dit is najagen van wind.

Lezing: Hebreëën 13: 9-16

⁹Laat u niet misleiden door allerlei vreemdsoortige leerstellingen; we doen er goed aan ons te laten sterken door genade, niet door spijsen waar de aanhangers van die stellingen in het geheel geen baat bij hadden. ¹⁰Wij hebben een altaar waarvan zij die in de tent dienstdoen niet mogen eten. ¹¹Het bloed dat bestemd is voor het reinigingsoffer wordt door de hogepriester het heiligdom binnengedragen, de kadavers van de offerdieren worden buiten het kamp verbrand. ¹²Daarom heeft ook Jezus, om met zijn eigen bloed het volk te heiligen, buiten de stadspoort geleden. ¹³Laten we dus het kamp verlaten, ons bij hem voegen en delen in zijn vernedering. ¹⁴Onze stad is immers niet blijvend, wij kijken juist verlangend uit naar de stad die komt. ¹⁵Laten we met Jezus' tussenkomst een dankoffer brengen aan God: het huldebetoon van lippen die zijn naam prijzen, ononderbroken. ¹⁶En houd de liefdadigheid en de onderlinge solidariteit in ere, want dat zijn offers waarin God behagen schept.

Lied 568a (enkele malen herhaald)

Ubi caritas et amor,
ubi caritas Deus ibi est.

Stilte

Gebeden

Avondlied 266

1

Die ons schiep,
en ook nu nog
– als hier de nacht ons
overmant –
houdt in de holte
van uw hand,

3

Die ons hoedt
in uw schaduw,
onder uw vleugels
toegedekt,
liefde, die ons tot
leven wekt,

2

die ons zoekt
in het duister,
die ons de dag hebt
toegezegd,
spreek in de stilte
tot uw knecht.

4

ken ons hart,
zo onrustig,
vol van zichzelf is
het verblind,
totdat het rust in
U weer vindt.

5

Kom tot ons
als de morgen.
Ga over ons op
als het licht.
Zegen ons met uw
aangezicht

Zegen

Orgelspel

Collecte

Er staan schalen bij de uitgang.
De collecte in de stille week is voor:
Noodhulp en rampenpreventie in Ethiopië
NL20RABO 0395505945